

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

24. februar 2020

Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 215 (Alm. del) af 27. januar 2020 stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse om budgetvejledningens pkt. 2.4.3 om udgifter pålagt ved dom m.v., hvoraf fremgår: ”Der er adgang til at afholde uforudselige udgifter, som det må anses for overvejende sandsynligt, eventuelt efter indhentet udtalelse fra Kammeradvokaten, at staten i tilfælde af en retssag vil blive dømt til at betale”, giver Skattestyrelsen hjemmel til, at betale for en privat virksomheds bøde, som denne er blevet dømt til at betale af en dansk domstol. Der henvises til SAU alm. del – bilag 140.

Svar

Det kan indledningsvist oplyses, at Finansministeriet for så vidt angår de konkrete forhold vedrørende Skattestyrelsens forlig, *jf. SAU alm. del – bilag 140*, har indhentet bidrag fra Skatteministeriet, da Finansministeriet ikke har været involveret i indgåelse af dette. Skattestyrelsen har med bidrag fra Kammeradvokaten oplyst følgende:

”I maj 2019 indgik Skattestyrelsen et forlig med 61 amerikanske pensionsplaner og en række dertil knyttede personer og selskaber i en del af det samlede sagskompleks om udbytterefusion. Ifølge forligsaftalen skal de 61 pensionsplaner m.fl. betale et beløb på 1,6 mia. kr. til statskassen. En del af betalingen finansieres ved salget af en tysk bank, hvor enkelte af forligsparterne er hovedaktionærer. Skattestyrelsen har rejst et selvstændigt krav mod banken som led i bestræbelserne på at tilbagesøge statskassens tab i udbyttesaen.

Vilkåret om at lade salgssummen fra banken finansiere en del af forligssummen var et afgørende vilkår for forligsaftalen. Hvis ikke Skattestyrelsen havde accepteret dette, var der ikke opnået en forligsaftale, og værdien af banken var muligvis ikke blevet anvendt til at dække en del af Skattestyrelsens krav.

Vilkåret vurderes i øvrigt som rimeligt, da dækning af Skattestyrelsens krav hos både hovedaktionærerne og banken må anses for dobbeltdækning. Bankens således fun-

geret som custodian i forbindelse med ansøgninger om udbytterefusion fra de 61 pensionsplaner for ca. 1,1 mia. kr. af den refusionssum, som de 61 pensionsplaner m.fl. har været involveret i.

Skattestyrelsen har parallelt med forligsaftalen indgået en separat aftale med den tyske bank om, at Skattestyrelsen vil frafalde sit krav mod banken, hvis banken betaler den danske stat ca. 86 pct. af en eventuel salgssum af banken. De 86 pct. af salgssummen vil således blive modregnet i forligssummen. De resterende 14 pct. af bankens salgssum tilfalder bankens øvrige kreditorer.

Den selvstændige aftale med banken har været nødvendig for at sikre, at banken kan sælges i fri handel og ikke gå konkurs, hvormed Skattestyrelsen vil have udsigt til at få dækket en væsentlig mindre del af sit krav mod banken og eventuelt ikke kunne få dækket hele forligssummen.

For at muliggøre dels forligsaftalen, dels aftalen med banken, hvilke aftaler blev indgået inden et eventuelt bødekrav mod banken var afklaret, har det været nødvendigt for Skattestyrelsen at påtage sig den potentielle økonomiske risiko for et eventuelt bødekrav mod banken. Bankens salg i fri handel er således afhængig af, at banken over for en mulig køber kan bevise, at den kan afholde alle sine kreditorers krav inden for salgssummen.

Det betyder, at den strafferetlige bøde, som banken efterfølgende har vedtaget i Retten i Glostrup den 23. september 2019 på 110 mio. kr., vil blive afregnet ud af de 86 pct. af salgssummen fra banken. De fulde 86 pct. bliver dog fortsat modregnet den resterende del af forligssummen i det amerikanske forlig.

Skattestyrelsen er ikke enig i, at dette kan udlægges således, at Skattestyrelsen betaler for den bøde, som banken ved en dansk domstol er idømt. Bøden vil blive betalt fuldt ud via bankens aktiver, men forligsparterne i USA vil samtidig blive krediteret et beløb svarende til det fulde beløb, som den danske statskasse modtager fra salget af banken, uanset om beløbet tilfalder SØIK eller Skattestyrelsen. Det er dog en forudsætning, at banken sælges. Banken betaler således selv den idømte bøde. Hvis banken ikke sælges, er der risiko for, at den går konkurs, jf. ovenfor.”

På baggrund af det ovenfor anførte bidrag fra Skattestyrelsen samt Rigsrevisionens notat af januar 2020 om Skattestyrelsens forlig med 61 amerikanske pensionsplaner mfl. fra maj 2019 lægger Finansministeriet til grund ved besvarelse af Skatteudvalgets spørgsmål, at Skattestyrelsen ikke i forbindelse med det omtalte forlig betaler for en bøde, som banken ved en dansk domstol er idømt.

Spørgsmålet i relation til Budgetvejledningens punkt 2.4.3 Udgifter pålagt ved dom mv. er herefter, hvorvidt pkt. 2.4.3. giver hjemmel til indgåelse af forlig.

Budgetvejledningens pkt. 2.4.3 har følgende ordlyd:

”2.4.3 Udgifter pålagt ved dom mv.

Der er adgang til umiddelbart at afholde uforudselige udgifter, som staten ved dom tilpligtes at betale. Kan udgifterne ikke afholdes inden for den pågældende bevilling, skal Finansministeriet orienteres på det tidligst mulige tidspunkt med forslag til finansiering inden for ministerområdet, jf. punkt 3.1.1.1. Særligt om bevillinger under deloftet for driftsudgifter.

Der er adgang til at afholde uforudselige udgifter, som det må anses for overvejende sandsynligt, eventuelt efter indhentet udtalelse fra Kammeradvokaten, at staten i tilfælde af en retssag vil blive dømt til at betale. Udgifterne afholdes inden for den pågældende bevilling. Kan udgifterne ikke afholdes inden for den pågældende bevilling, skal ministeriet, inden udgiften afholdes, forelægge Finansministeriet et forslag til finansiering inden for ministerområdet, jf. punkt 3.1.1.1. Særligt om bevillinger under deloftet for driftsudgifter.”

Det daværende Transport- og Energiministerium har i 2005 i forhold til fortolkningen af Budgetvejledningens punkt 2.4.3 Udgifter pålagt ved dom mv. over for Folketingets Finansudvalg redegjort for, hvorvidt pkt. 2.4.3. giver hjemmel til indgåelse af et konkret forlig.

Der kan således henvises til Transport- og Energiministeriets besvarelse af 16. november 2005 vedrørende Finansudvalgets spørgsmål nr. 1 af 7. november 2005 ad aktstykke 25 (Aktstk. 198 - § 28 spørgsmål 1-3), hvor ministeriet udtalte sig om, hvorvidt Budgetvejledningens punkt 2.4.3. giver adgang til at afholde uforudsigelige udgifter, som staten ved dom tilpligtes at betale, eller som det må anses for overvejende sandsynligt, eventuelt efter indhentet udtalelse fra Kammeradvokaten, at staten i tilfælde af en retssag vil blive dømt til at betale.

Det blev bl.a. oplyst i besvarelsen, at ministeriet vurderede, at budgetvejledningens pkt. 2.4.3. også dækker sager til gunst for staten. Der blev således indgået forlig på grundlag af Kammeradvokatens anbefaling.

Adgangen til at indgå forlig skal i øvrigt sammenholdes med Budgetvejledningens pkt. 2.2.3 Almindelige hensyn ved disponering over bevillinger, hvorefter det fremgår følgende:

”Det gælder i almindelighed, at bevillinger skal disponeres med henblik på at opnå det formål, hvortil de er givet, og at der ved disponeringen skal vises skyldige økonomiske hensyn.”

Herefter skal der i vurderingen ved statens indgåelse af et konkret forlig inddrages skyldige økonomiske hensyn, dvs. der skal ske en vurdering af, hvordan der sikres staten det bedst mulige økonomiske resultat.

Finansministeriet kan på baggrund af ovenstående henholde sig til besvarelsen til Finansudvalget af 16. november 2005 vedrørende Finansudvalgets spørgsmål nr. 1 af 7. november 2005 ad aktstykke 25 (Aktstk. 198 - § 28 spørgsmål 1-3).

Det er således Finansministeriets vurdering, at Budgetvejledningens pkt. 2.4.3. sammenholdt med pkt. 2.2.3 også dækker indtægter for staten og kan give hjemmel til indgåelse af et konkret forlig på grundlag af Kammeradvokatens anbefaling.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister